

Kunst

omkring trolden

Informationsavis fra Museums- og kunstforeningen for Vejen og omegn

Vejen Kunstmuseum fylder 75!

Punktnedslag i museets historie

Den 1. juli 1924 samledes man i Vejen om åbning af det nyopførte kunstmuseum. Det har været en stor begivenhed for byen, og især for hovepersonen Niels Hansen Jacobsen. Vel kender enhver dansk billedhugger Thorvaldsens Museum - Danmarks første enkeltmandsmuseum - men kun de færreste er det siden overgået, at man - mens de var i live - kunne samles om at bygge dem hellige haller til at værne om deres skrøbelige originalmodeller. Tænk, at man lokalt havde forenet alle kræfter om opførelsen af et museum for den samling værker, som Hansen Jacobsen

havde givet tilsagn om at man måtte overtage. Ud over et omfattende udvalg af hans stentøjsproduktion stod størsteparten i skrøbelig gips, og havde allerede været savet i stykker adskillige gange for at klare flytteturene fra udstillingsstederne i København til opmagasinering i kældrene under Christiansborg Slots ruiner, turen til faderens lade på »Gården« i Vejen, og i 1914 videre til det store atelier-museum, som Niels Hansen lod opføre ved Skibelund Krat. Det blev siden - i årene 1937-38, takket være midler fra Ny Carlsberg-fondet - flyttet ind til Vejen, og står idag som museets

Troldepringvandet (1923) foran Vejen Kunstmuseum (1924)

sydligste kuppelsal.

Enkeltmandsmuseum

Idag er Vejen Kunstmuseum et blandt Danmarks fintmaskede net af statsanerkendte kunstmuseer. Skulle en Vejenborger i 1923 på museum kunne han som det nærmeste vælge mellem en udflugt til Ribe eller Vejle, hvis museer åbnede i henholdsvis 1891 og 1899. Vejen Kunstmuseum er en generation yngre, men blandt de ældre kunstmuseer, og i kraft af samlingens kerne - det store udvalg af Niels Hansen Jacobsens værker - i familie med landets enkeltmandsmuseer som Thorvaldsens Museum, J.F. Willumsens Museum, Rudolph Tegn timers Museum (som han dog selv måtte financiere!) og som sidste skud på stammen Johannes Larsen Museet i Kerteminde. Som samlingen har udviklet sig til en bred dokumentation af Niels Hansen Jacobsens kreds af kunstner venner, er der mange museumsgæster, der idag associerer til Faaborg Museum. Der kan man møde en grundig repræsentation af en anden kunstnergruppe, nemlig Fynboerne. Desuden er der i udstillings-salenens karakter en beslægtet intimitet.

Niels Hansen Jacobsen og museumsplanerne

At der overhovedet blev et kunstmuseum i stations-byen Vejen, skyldes ene og alene Niels Hansen Jacobsens karismatiske person. Selv om han i 1861 blev født i byen, drog til København for at få sin uddannelse, og siden gik turen videre på dannelsesrejsen, der kom til at omfatte et ti år langt ophold i verdensbyen Paris. Efter sin første hustru, Anna Gabrieles alt for tidlige død i 1902, valgte han at flytte hjem til Vejen, hvor han gradvist fik sig indrettet med værksteder, keramik-ovn etc. Denne lille, tætte herre med sin obligatoriske store sorte Borsalino kunstnerhat har vakt opsigt, som han kom cykledende gennem byen. Der er sjove beretninger om ham - det siges, at han talte fransk med sin kat, og at folk med udenlandske breve kunne søge til ham om hjælp! I alt fald har han været en væsentlig årsag til at man i 1905 oprettede Kunstforeningen for Vejen og Omegn, hvis fremmeste mål var at bygge et kunstmuseum. 1908 dateres de tidligste ideer til bygningen. Niels Hansen Jacobsen forestillede sig en krydsning af Thorvaldsens Museum og Charlottenborg Udstillingsbygning i København! Det skulle være et mægtigt toetagers kompleks, der nok havde set voldsomt ud i datidens bybillede. Sagen kom langt, men faldt dog slutteligt ved 1. Verdenskrig. Hansen Jacobsen havde også i mellemtiden mistet tålmodigheden, og havde ladet opføre sit atelier ved Skibelund Krat, hvor han havde de mange monumentopgaver, og hvor der årligt passerde mange mennekser til de store møder på Festpladsen.

Troldespringvandet

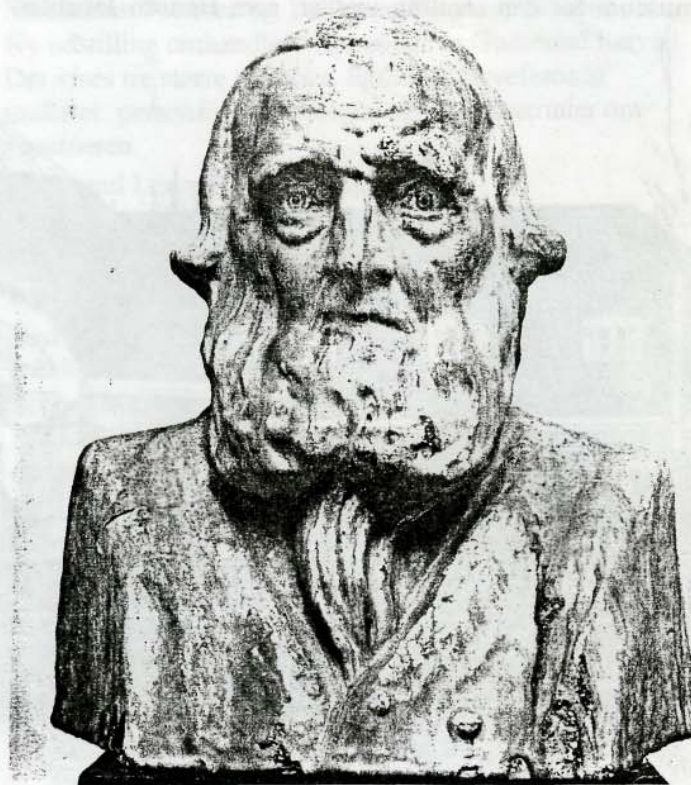
Tanker om et museum tog for alvor form i 1923. Det år havde Niels Hansen Jacobsen - af en fremsynet bestyrelse for det nyopførte elværk i Lindgade - fået til opgave at formgive det bassin, der skulle afkøle vandet, der atter skulle ind for at svalde de hede

turbiner. Der statueredes et enestående eksempel på foreningen af det nyttige og det kønne - det skulle være et springvand. Udformningen gik der heftige diskussioner om. Yderpolerne i debatten var dir. Oluf Vang Lauridsen (Alfa), der mente, at det skulle være et pænt anlæg med en yndig lille havfrue i midten, og billedhuggeren selv, der stædigt stod fast på, at hans da knap 30 år gamle værk »Trold, der vejrer Kristenkød« (der er mange varianter af titlen) skulle krone fontænen. I sidste ende var der en politiker, der skar igennem og sagde: »Hansen Jacobsens Arbejder vil frem i Tiden blive anerkendt. Vælger vi Trolden, saa vil Vejen komme i alle Landets Blade.« Der tog han bestemt ikke fejl!

En tankevækkende fodnote er det, at trolden faktisk peger lige op til kirken i Vejen.

Opførelse af museet

Da springvandet var ved at være klar, meddelte billedhuggeren, at han ville flytte ud ved sit atelier ved Skibeund Krat. Den udtalelse medførte en livlig aktivitet. Alle byens foreninger og betydningsfulde personer samledes om opførelsen af museet - 1/3 af midlerne stillede det lokale styre, 1/3 fremkom ved husstandsindsamling, hvorom det fortælles, at hver skrev sig med navn og beløb. Da naboen kunne se, hvad naboen havde betalt, kom der hurtigt penge i kassen! Den sidste 1/3 - svarende til den del af museet, hvor »Mindestuerne« er idag - bekostede Hansen Jacobsen selv, dog under forudsætning af, at pengene siden ville blive udbetalt til hans arvinger!

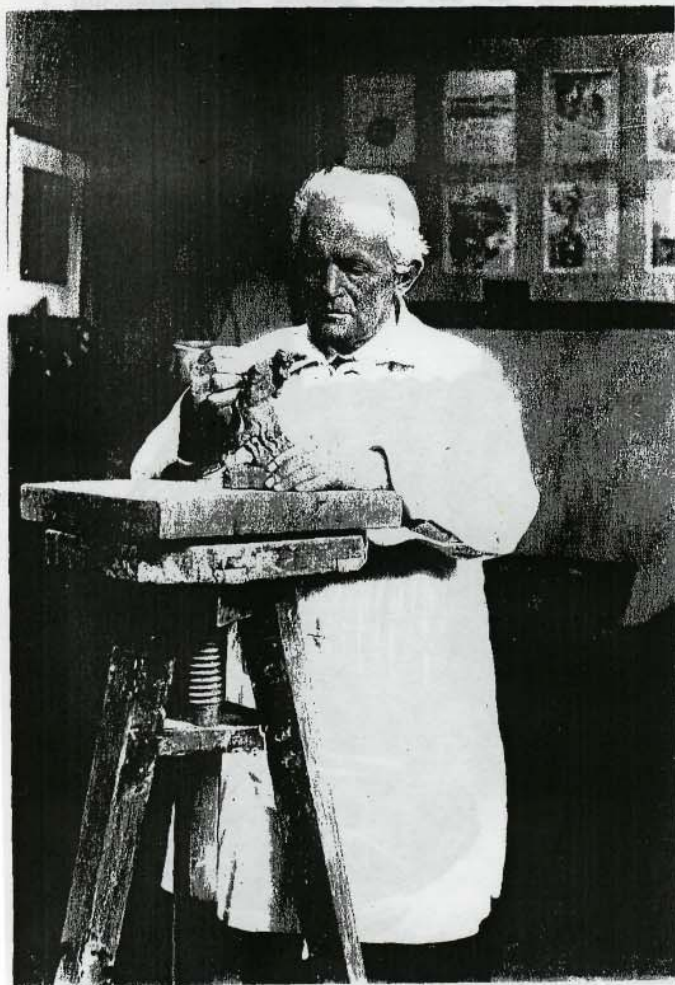
"Kunstnerens Fader". 1904. Sientøj.
Højde 45 cm. Vejen Kunstmuseum.

Det oprindelige hus

Oprindelig var museet udelukkende den ottekantede skulptursal, som man træder ind i. I fløjen til den ene side var der privatbolig, og til den anden side - idag Malerisalen - var der atelier. I forbindelse med den netop overstået renovering af salen, er gulvtæppet blevet fjernet, og man kan i hjørnet se lemmen ned til det lille kælderrum, hvor Niels Hansen Jacobsen opbevarede ler, der skulle holdes koldt og fugtigt.

Skibelund atelieret flyttes

Der gik dog ikke lang tid, før pladsen blev for trang. Fra 1927 var Vejen Kunstmuseum på listen over Provinsmuseer, der tilgodesås med ca. tre billeder ved Ny Carlsbergfondets årlige uddeling af kunstværker. Det blev hurtigt - sammen med nogle af Kunstforeningens og Hansen Jacobsens venners værker - til en samling, der krævede plads. Fra 1938, da atelieret fra Skibelund Krat var blevet flyttet, var der mange kvadratmeter at råde over. Der blev dog alligevel rift om dem, for i 1939 kom yderligere den store samling af Hansen Jacobsens nære ven, tegneren og maleren Jens Lunds værker til. Nu var linien for museets satsningsområde ved at være trukket op: Hansen Jacobsen og hans bekendtskabskreds. Takket være museets daværende formand, Harry Busks og den daværende konsulent, Jørgen Rømers gode samspil med Ny Carlsbergfondet, blev også Ejnar Nielsen fint repræsenteret i samlingen.

Niels Hansen Jacobsen

Gradvise udvidelser

Med en bugnende samling måtte noget gøres. Man drømte om at indtage Det gl. Bibliotek, og i 1975 opførte man i tidens stil den lange forbindelsesbygning med glasvinduer ud mod pladsen. Det var dog først i 1983, at man fik råderet over en del af nabohuset, og dér kunne indrette »Vestsalen« og nedenunder malerimagasin. Slutteligt blev der i sommeren 1998 givet grønt lys for at indrette den øvrige del af kælderen. Nu er der oprettet et forbilledligt malerimagasin. Derudover er værksted, et lille rum til gips og en sal til keramikken under etablering. Keramikrummet vil snart blive indviet. Her kan publikum studere Hansen Jacobsens stentøj i samspil med et bredt udvalg af dansk keramik fra 1890'erne til idag.

Fremtiden

Skulle nogen i anledning af 75års fødselsdagen spørge til særlige ønsker for fremtiden, lyder svaret: Mere plads - både til udstilling og bagland (magasinering af kunstværker, udstillingsinventar og pakkegrej fylder ubegribelig MEGET!) samt økonomiske midler til restaurering af Troldepringvandets kumme.

Pladsen kan man drømme om at få ved overdragelse af resten af Det gl. Bibliotek. Derved kunne byens borgere delagtiggøres i endnu mere af den store samling, der står på magasinet. Men, plads nok får vi aldrig. Det er jo heller ikke grundtanken ved museer. Vi skal være en slags vidensbanker - en fælles hukommelse. Her skal være nok at tage af - og hver tid vil prioritere forskellige »hovedværker«, og dermed forskellige ophængninger. Vejen Kunstmuseums opgave i det nationale museumsnet er at dokumentere aspekter af dansk kunst i tiden omkring århundredeskiftet - og det er der vist ingen museumsgæster, der kan være i tvivl om at vi gør!

Teresa Nielsen

Heldagsudflugt til Silkeborg og Herning egnen.

Som nævnt i foreningens program 1998-99 finder årets heldagsudflugt sted søndag d. 12. september.

Programmet er ved at være klar.

Vi skal bl.a. besøge det nye udstillingscenter "Silkeborg Bad", der på dette tidspunkt har udstillingen "Dansk Kunst" 1930-50. Museet i det tidligere brunkulsleje Søby og den nye kirke i Gullerup, tegnet af Vejenarkitekten Jacob Mortensen er ligeledes på programmet. reserver datoen. Endeligt program senere.

Fransk ART NOUVEAU keramik i Danmark

- fra Kunstindustrimuseets og John Hunovs Samlinger

Fernisering lørdag den 22. maj kl. 15

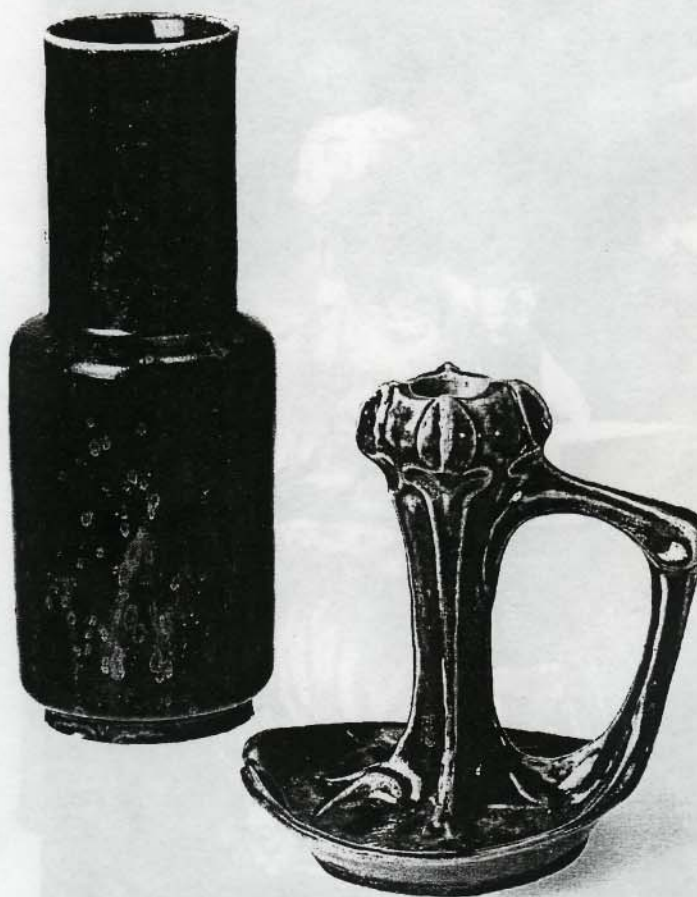
I anledning af Vejen Kunstmuseums 75-års jubilæum markeres den internationale indfaldsvinkel til Niels Hansen Jacobsens keramik. Her vises et stort udbud af cremen af datidens franske kunstnerkeramik - værker som dem, der fra ca. 1894 for alvor satte Niels Hansen Jacobsen i gang med sin enestående keramik produktion. Mange år senere (1927) erindrede han: »Dernede var den Gang stor Efterspørgsel efter kinesisk og japansk Keramik. I Europa fremstillede man egentlig kun saltglaserede Ting«. Affødt af de store opvisninger af asiatisk keramik i forbindelse med verdensudstillingerne i Paris i 1878 og 1889 opstod der i Frankrig en enorm begejstring for både raku og stentøj. Talrige privatpersoner skabte udsøgte samlinger, mens andre håndgribeligt forsøgte at afkode de asiatiske værker deres teknik. De var som en slags troldmænd, og deres resultater var strengt hemmelige. Først lidt ind i vort århundrede kunne alle og enhver læse sig til de begærede glasurresultater.

Alphonse-Amédée Cordonnier »Condottière«, tilhører John Hunov. En tilsvarende figur findes på kunstmuseet i den franske by Lille.

Europæiske hovedværker

På udsillingen vises fornemme prøver på hovedpersonernes værker - fra den tidlige Théodore Deck over Ernest Chaplet (hos hvem maleren Paul Gauguin lavede keramik), Adrien Dalpayrat, Jean Carriès, Clément Massier, Alexandre Bigot, Taxile Doat listen er lang over disse pionerer, der i kraft af Paris' centrale rolle på kunstscenen omkring 1900 fik afgørende indflydelse på store dele af Europas kunstnerkeramik. Takket være Det danske Kunstindustrimuseums fremsynede indkøbere - Pietro Krohn og Emil Hannover suppleret af ildsjæle i museets grundlæggelseskomité - blev det nyeste nye i tiden omkring år 1900 købt målrettet ind i Paris, og i kraft af en stor, statslig særbevilling især på Verdensudstillingen. At de siden stod fremme på museet har utvivlsomt haft stor indflydelse på dansk keramik historie. Vi kan idag fortsat glæde os over, at de dengang fremsynede herrer forstod at få erhvervet europæiske hovedværker til det da ganske unge museum i København.

Adrien Dalpayrat: Cylindrisk vase og lysestage fra ca. 1905, tilhører John Hunov. Hansen Jacobsen har i slutningen af 1890'erne skabt lignende lysestage.

Hansen Jacobsen og den franske keramik
Hansen Jacobsen var lykkeligvis på 'arnestedet'. Som en af de første danske kunstnere - kun 'overhalet' af J. F. Willumsen og Anne Marie Carl Nielsen - gav han sig i kast med glaseret stentøj, og var med til at udvikle denne helt nye stil. Han var fra 1892 til 1902 bosat i Paris som nabo til bl.a. den berømte billedhugger og keramiker Jean Carriès samt samleren og keramikeren Paul Jeanneney. Deres tilstedeværelse, begejstring for asiatisk keramik, samt den dekorative kunsts, og i særdeleshed keramikens, voksende rolle på de årlige Saloner fik direkte og livslang indflydelse på Niels Hansen Jacobsen. Han blev en aktiv udstiller hos Salon Nationale des Beaux Arts, der blandt sine medlemmer talte kunstnere som Auguste Rodin og Puvis de Chavannes. Fra 1898 og frem til 1903 udstillede han dér sine keramiske arbejder, der i datidens anmeldelser står nævnt på lige fod med de franske keramikere, der idag regnes blandt det ypperste landet kan byde på.

For Hansen Jacobsen blev keramikken en slags besættelse - i den grad, at den store skulpturproduktion til tider trådte i anden række. Fra begyndelsen af dette århundrede solgte han sine værker på »Den frie Udstilling« i København. Salgsprotokollen afslører, at der var en del købere, og at de var villige til at betale en pæn pris for hans til tider

E. Jacob & Cie har før 1900 skabt denne kande i form af en antik olielampe. Den er indkøbt til Kunstindustrimuseet på Verdensudstillingen 1900, men idag vides der intet om kunstneren.

I perioden mellem 1885 og 1887 har Ernest Chaplet i samarbejde med Albert Kalt (bemalingen) skabt denne vase. I hans værksted arbejdede maleren Paul Gauguin i samme periode med sin helt særlige keramikproduktion, som i Danmark - i kraft af hans ægteskab med Mette Gad - er velrepræsenteret på både Ny Carlsberg Glyptotek og Kunstindustrimuseet, hvem denne vase tilhører.

meget utraditionelle værker. Hansen Jacobsens produktion - som der nu er hastigt voksende interesse for - er endnu ikke grundigt dokumenteret. Udstillingen her er et skridt på Vejen - en 'nogle' til forståelse af de nye former og teknikker han bragte til Danmark.

Talrigeudlån

Takket være omfattende udlån fra Det danske Kunstindustrimuseum og den private samler John Hunov kan publikum på Vejen Kunstmuseum (udstillingen vises KUN her) frem til og med den 26. september nyde dette på europæisk plan enestående udbud af fransk kunstnerkeramik. Det er desuden for første gang muligt at danne sig et helt overblik over Kunstindustrimuseets store samling (det er kun en del, der kan ses i den permanente udstilling - omfanget betinger, at meget må stå på magasin). Den vises sammen med John Hunovs samling, der i en bemærkelsesværdig fart er blevet til indenfor de seneste år. Her er også hovedværker,

og dele af den franske kunstnerkeramik, der slet ikke kan ses på Kunstindustrimuseet. Samtidig er helheden breddere - også medtagende en del af 'underskoven', for også dér er der mange kvaliteter.

En stor bog i farver

Da den franske Art Nouveau keramik ikke i nyere tid er viet særlig opmærksomhed herhjemme, følges udstillingen af et omfattende katalog (128 sider) til glæde for lægfolk og kendere. Her kan

man takket være Marianne Ertbergs og John Hunovs møjsommelige arbejde læse om de enkelte værker og deres skabere, ligesom Marianne Ertberg har gjort detaljeret rede for Kunstindustrimuseets samlings tilblivelse. Undertegnede har skrevet om Hansen Jacobsen og miljøet i Paris. Desuden er der udførlige biografier, engelske »summeries«, en stor litteraturliste og et register til bogen.

Teresa Nielsen

To gode venner

Niels Hansen Jacobsens og Jeppe Aakjærs livslange venskab

Kigger man i reolerne i Mindestuerne på Vejen Kunstmuseum, kan man - for denne del af bogsamlingen, der er bevaret - konstatere, at Niels Hansen Jacobsen var en belæst person. Der står et godt udvalg af litteratur, der idag er klassikere, men i hans samtid var avantgarde. Han læste filosoffer som Carlyle (som også J. F. Willumsen studerede grundigt) og Nietzsche. Får man mulighed for at se nærmere på bøgerne, bærer mange af dem dedikationer fra forfatterne. Særlig velrepræsenteret er Johan Skjoldborg - der i 1908 bad Hansen Jacobsen kopiere hans gamle keramiske mælkekrus - Kai Hoffmann, Johs. V. Jensen og i helt særlig grad Jeppe Aakjær.

Fælles fødselsdag og meget mere

Allerede 1882-83 hævdes de at have mødt hinanden på Falkenstjernes Højskole, Frederiksberg. Som udgangspunkt havde de fødselsdag på samme dag, og dertil en del andre fælles værdier, der knyttede dem sammen i et

Jeppe Aakjær ved sit skrivebord på Jenle, 1924.

livslangt venskab. Det satte sig varige spor, så som museets samling af Aakjærs bøger, og den fine sang, »Vaarsol«, som forfatteren havde med til Niels Hansen Jacobsen og hans anden hustru, Kaja Jørgensen, da de i 1908 skulle giftes. Fra 1923 stammer nogle af Aakjærs flotte sætninger møntet på Troldepringvandet, som han da holdte afsløringstalen for: »Hvor er det ikke en prægtig Idé, hvem der saa har undfanget den, at lade en Vandstraale, der har ligget og aset sig skoldhed mellem oljet Metal og rasende roterende Staalhjul, pludselig under en ret Vinkel bryde ud af Væggen og gøre Kunstner paa Plænen. Frydes vi over den Naturkraft, der er lænket her, frydes vi over den morsomme og geniale Forening af Nytte og Skønhed, der her er statueret...«

Det viser sig desuden, at Aakjær har haft en finger med i spillet, da bestillingen på St. Steensen Blicher Monumentet til Hohøj ved Mariager blev tildelt Niels Hansen Jacobsen (afsløret 1919), og ligeledes skal Aakjær - ifølge Agner Frandsen - have hvisket komitéen noget i øret, da man skulle vælge, hvem der skulle udføre Per Odgaard stenen ved Skive.

Den anden vej har Niels Hansen Jacobsen sendt små prøver på sin keramiske kunnen. På Aakjærs gård, »Jenle« ved Skive, kan man bl.a. se en lille kalv. I den samling breve fra Hansen Jacobsen til Jeppe Aakjær, der opbevares på Det kgl. Bibliotek, er der mange tankevækkende bemærkninger, der kaster deres klare lys over billedhuggeren og hans helt særlige lune, der må have været medvirkende til, at han kunne samle byens borgere om at bygge ham et museum. Dette eksempel er fra 1907: »Jeg brænder keramik med lidenskab, har efterhånden fået nogle kjønne ting ud, men hvor må man kæmpe med ilden, før den giver noget fra sig, når jeg skulde ønske de gamle sataner af professorer i billedhuggerkunst noget ondt, da skulde det være det at prøve en keramikers skuffelser«.

Til de keramiske gaver skal føjes det store Aakjær portræt, som Hansen Jacobsen skabte i 1907. På »Jenle« ses portrættet både indendøre i gips og ude i

haven i kunststen. Desuden står det meget passende i bronze foran Det gl. Bibliotek i Vejen og i anlægget ved Kommunebiblioteket i Aarhus. Det har taget sin tid at lave portrættet, for både forfatteren og billedhuggeren var travle personligheder.

Samspil mellem digt og skulptur

Finn Slumstrup har i sin lille publikation fra 1983 »Dialoger mellem Jeppe Aakjærs lyrik og Niels Hansen Jacobsens skulpturer« pointeret, hvor ofte digterens ord og billedhuggerens form passer sammen. Helt konkret anmoder Hansen Jacobsen i 1906 Aakjær om tilladelse til at benytte nogle linier af hans digte om Hørup i »Fri Felt«. De skal pryde soklen på skitsen til et monument for Hørup. Men billedhuggeren er på forhånd ganske sikker på, at han ikke har mange chancer, »min skitse vil sikkert virke på comiteen, som edder og forgift, fanden og hans oldemoder, så de ser nødig ad den kant, hvor den står«. Da Hansen Jacobsen et par år senere konkurrerede om at udføre kongelige sarkofager til Roskilde Domkirke, skrev han til Aakjær: »Se det var noget for mig gamle republikaner, der aldrig er bleven betroet til at hugge så meget som en skaldet etatsråd, jeg må naturligvis lade være med at vælte kongedømmet så længe jeg arbejder på den«.

Teresa Nielsen

Nanna og Jeppe Aakjær i dagligstuen på »Jenle«, 1916.

STOR FØDSELSDAGSFEST: JESPER LUNDGAARD

og masser af anden god musik
på pladsen ved museet
søndag den 27. juni

Museets 75 års fødselsdag skal være en begivenhed, der når ud til så mange af byens borgere som muligt - det var jo i sin tid dem, der var med til at betale for at huset overhovedet kunne bygges! Da museet ikke kan rumme så forfærdelig mange på samme tid, har museets bestyrelse valgt at lade fødselsdagsfesten foregå udendørs på pladsen - og så må vi håbe på godt vejr!

Program

Det store musikprogram indledes kl. 11 med et par taler, hvorefter John Lorentzen spiller jazz med sit band. Omkring klokken halv et spiller og danser et hold tamilere fra Vejen. En halv time senere er det »Studie 73«, der byder på folkemusik efterfulgt klokken lidt i to af Rytmus koret, der afløses af »Sine Nomine«. Klokken tre til knap fire spiller dagens udefrakommende solist, den CD aktuelle, Jesper Lundgaard. Lad os håbe, at dette program kan lokke

masser af Vejenborgere til at lade søndagsturen gå om Vejen Kunstmuseum!

Salg til fordel for Troldepringvandet

Der vil på pladsen være mulighed for at købe mad og drikke - sandwich, kager, øl, vand, is m.m. Overskud fra dagens salg går direkte til indsamlingen til fordel for restaurering af Troldepringvandets cementkumme, der er slemt medtaget af vind og vejr.

Medhjælpere søges!

I forbindelse med Fødselsdagsfesten har museet engageret både sin egen og Kunstforeningens bestyrelse samt venner af huset, men der er fortsat hårdt brug for frivillige hjælpere. Er du interesseret i at hjælpe til i forbindelse med dagen - og være med til at støtte museet samt indsamlingen til Troldepringvandet - må du meget gerne ringe til museet på tlf. 75360482. Der er brug for frivillige til at bage kager, lave sandwich (udgifter i forbindelse med madlavning dækkes naturligvis af museet!), hjælpe med servering samt opstilling og nedtagning. Al hjælp har interesse!

Aftenudflugten til Tønder.

Museums-og kunstforeningens aftenudflugt til Tønder finder som tidligere omtalt her i museumsavisen sted onsdag d. 26. maj.

Afgang i bus fra Banegårdspladsen i Vejen kl. 18 præ.

I Tønder er turens mål Sønderjyllands Kunstmuseum, der er genåbnet med en ny stor udvidelse, - pris 40 mill. kr.

Fra starten har man lagt an til at profilere sig som forum for nordisk kunst.

I åbningsudstillingen vises bl.a. værker af Emil Nolde, Asger Jorn, Per Kirkeby, Ingvaldur av Reini, August Strindberg og Svend Wiig Hansen.

Museumsinspektør Ove Mogensen orienterer ved ankomsten.

Efter museumsbesøget byvandring, og der afsluttes med kaffebord på "Tønderhus".

Forventet hjemkomst til Vejen kl. 22.45.

Pris alt incl. kr. 120. Ikke medlemmer kr. 150.

Optrækning i busserne.

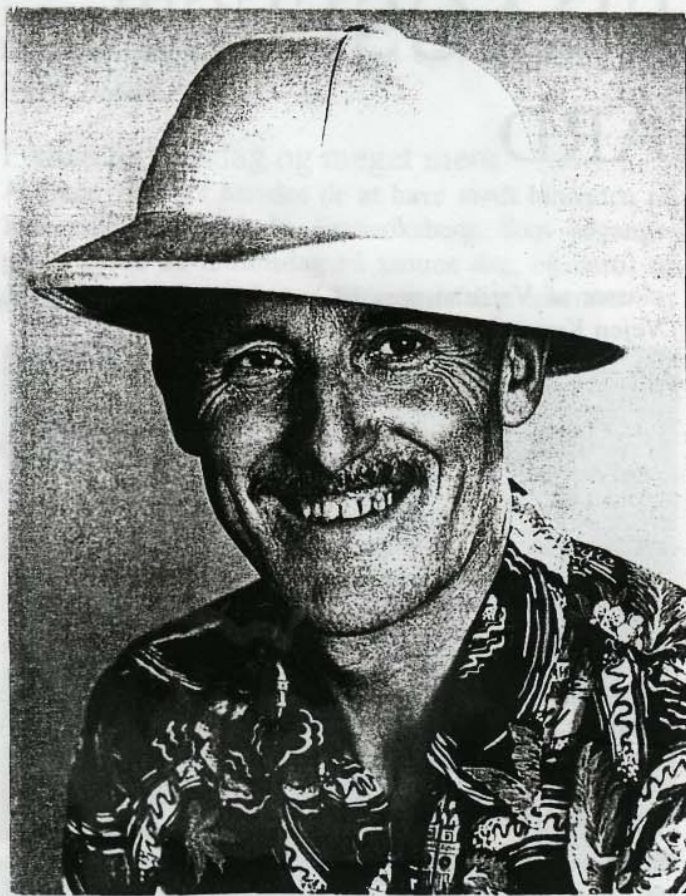
I øjeblikket 70 tilmeldte. Tilmelding snarest. Det er tilladt at invitere venner og bekendte med på turen.

Tilmelding til Sv. Holm Larsen, Tlf. 75 360633.

Den nye museumsbygning falder smukt ind i det øvrige museumskompleks på Kongevej og en storslået oplevelse fås, når man træder indenfor.

Udstilling om Gudmund Lervad

Gudmund Lervad efter Tahiti-rejsen.

Som tidligere nævnt disponerer foreningen over et vindue i Nørregade 1, Vejen.

Her er udstillingen med legatgiverne ægteparret Esther Moesmann Petersen og Valdemar Petersen afsluttet.

Ny udstilling omhandler Vejenmaleren Gudmund Lervad.

Der vises tre større malerier, ligeledes farvefotos af malerier, personfotos, kataloger og tekstmateriale om kunstneren.

Gudmund Lervad (1904-1988)

Hvervning af nye medlemmer.

Ved generalforsamlingen torsdag d. 16. september trækkes der lod om et billede blandt de medlemmer, der har hvervet et nyt medlem til foreningen.

Det kan stadig nås at tegne nye medlemmer og være med i denne lodtrækning.

Redaktion: Poul Erik Hansen (ansvarshavende)
Badstuegade 6, 6100 Haderslev (Tlf. 74 525715)
Sv. Holm Larsen, Bakkevej 3, 6600 Vejen.
Tlf. 75 360633.

Solveig R. Larsen, Askovvej 31 A, 6600 Vejen
Tlf. 75 366255.

Bladets red. modtager gerne stof fra foreningens medlemmer.